

[Sønderby]

Det er rigtigt, som det er sagt, at Danmark altid har været foran i internationalt samarbejde og i arbejdet for fuld ligestilling mellem mænd og kvinder, og da problemerne måske er større uden for vores egen dør, end de er herhjemme, er der også behov for, at vi går foran.

Jeg vil også sige, at der er stadig væk behov for, at man gør en indsats, men det må ikke føre over i en diskrimination, således at der bliver problemer for mændene.

Der er nogle ting i justitsministeriets bemærkninger til artikel 7 (c), som vi selvfølgelig har kigget på, og ifølge forsvarsministerens bemærkninger om, hvordan det skal foregå i forsvaret, er der den regel og praksis, at kvindeligt personel ikke anvendes i stillinger, der indebærer muligheden for direkte deltagelse i kamphandlinger.

Venstre vil medvirke til en hurtig og villig behandling, således at vi kan gå foran og sige, at her er vi enige.

Inger Harms (SF):

Jeg kan på SFs vegne fuldt ud tilslutte mig forslaget om Danmarks ratifikation af denne FN-konvention, hvis ambitiøse titel lyder: »Afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder«.

Ministeren henviser i fremsættelsestalen til, at Danmark spiller en aktiv og konstruktiv rolle i det internationale arbejde for fuld ligestilling mellem mænd og kvinder. Uden at jeg vil påstå, at diskrimination på alle områder er afskaffet her i landet trods mange lovgivninger på diverse områder, vil jeg da nok mene, at vi ligger langt forud for andre landes kvinder takket være de forskellige kvindebevægelser, der findes her i landet.

Det er svært at definere, hvad der er diskrimination af kvinder, når det drejer sig om u-landene. Her fristes man nok til at synes, at det meste af det, der foregår dér, er diskrimination af en hel verdens befolkning, når man sammenligner med leveforholdene i i-landene.

Der stilles store forventninger til denne konvention, og man må håbe på og bede til, at den bliver fulgt, men det er nok for meget at håbe på. Hvis den bliver fulgt, vil det da være begyndelsen til et bedre liv for kvinder over hele verden. Man skal også gøre sig klart, at denne konvention ikke bare kan væ-

re medvirkende til at forbedre kvinders vilkår i samfundet, men i høj grad også mændenes, men vi kan jo ikke se bort fra, at det netop er kvinderne, der rammes af en lang række urimelige bestemmelser, traditioner, vaner og samfundsforhold.

En forbedring af kvindernes stilling kræver handling på nationalt og på lokalt plan såvel som inden for familien. Den kræver desuden en ændring i mænds og kvinders holdning til deres roller og ansvar i samfundet, mænds og kvinders fælles ansvar for familiens velfærd i almindelighed og omsorgen for deres børn i særdeleshed. Det er jo sådan, at hvor der findes fattigdom, er det kvinderne, der lider under de værste virkninger heraf, og hvor der er fordomme, bærer kvinderne forskelsbehandlings tungeste byrde.

Nogle af artiklerne i denne konvention forekommer os så naturlige, at man næsten finder dem banale, f.eks. at man ikke må bortgifte børn, mens der til gengæld er indeholdt andre bestemmelser, som i hvert fald indtil for nylig har været lovlige i Danmark, f.eks. afskedigelse på grund af graviditet og den manglende fulde ligestilling på arbejdsområdet.

Men vi må ikke glemme, at to tredjedele af verdens kvinder er analfabeter, så blot en artikel som nr. 10, der handler om lige adgang til undervisning for både børn og voksne, kan få en helt revolutionerende virkning.

Selv om alle lande skulle ratificere denne konvention og indordne deres lovgivning efter den, er der alligevel lang vej tilbage, før kvinderne opnår reel ligestilling. Det vil kræve holdningsændringer og et enormt oplysningsarbejde. Det vil faktisk også kræve, at vi tænker mere på kvinderne, når vi sætter u-landsprojekter i gang.

Man nævner i bemærkningerne, at 39 lande har ratificeret denne konvention, der trådte i kraft den 3. september 1981. Jeg synes, det er en smule flovt, at Danmark ikke for længst har ratificeret den, som f.eks. både Norge og Sverige allerede har gjort det. Vi underskrev den i 1980 under Verdenskvindekonferencen i København, og nu ratificerer vi den i 1982. Hvad er årsagen til, at vi er så sent på den?

Jeg synes, det kunne være interessant at vide, hvilke andre lande der heller ikke har ratificeret denne konvention. Det er jo fanta-